

Predmet C-403/19

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

24. svibnja 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Conseil d'État (Francuska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

24. travnja 2019.

Žalitelj:

Société Générale SA

Druga stranka u postupku:

Ministre de l'Action et des Comptes publics

CONSEIL D'ETAT

odlučujući

u sporu

[*omissis*]

FRANCUSKA REPUBLIKA

U IME FRANCUSKOG NARODA

[*omissis*]

[*omissis*]

[*omissis*]

[*omissis*]

[*omissis*] [administrativni podaci] [*omissis*] Uzimajući u obzir sljedeći postupak:

Dioničko društvo Société Générale tražilo je od tribunal administratif de Montreuil (Upravni sud u Montreuilu, Francuska) da ga oslobodi od plaćanja dodatnog poreza na dobit, koji je dužno platiti na temelju poslovnih godina koje su završile 2004. i 2005., kao i odgovarajućih kazni, u svojstvu društva majke

porezno integriranog koncerna koji obuhvaća društvo Société Générale Asset Management (SGAM) Banque. Presudom [*omissis*] od 3. veljače 2011. tribunal administratif de Montreuil (Upravni sud u Montreuilu) prihvatio je njegov zahtjev.

Presudom [*omissis*] od 17. ožujka 2016. cour administrative d'appel de Versailles (Žalbeni upravni sud u Versaillesu, Francuska) time što je prihvatio žalbu koju je podnio ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'Etat (ministar za proračun, javne račune, javnu službu i državnu reformu), ukinuo je tu presudu i ponovno naložio tom društvu da plati dodatne poreze o čijem je oslobođenju odlučio tribunal administratif de Montreuil (Upravni sud u Montreuilu).

[*omissis*] društvo Société Générale od Conseil d'État (Državno vijeće, Francuska) zahtijeva da:

1. ukine tu presudu;
2. prilikom odlučivanja o meritumu predmeta odbije ministrovu žalbu;
3. podredno, postavi prethodno pitanje Sudu Europske unije; **[orig. str. 2.]**
4. naloži državi plaćanje iznosa od 5000 eura na temelju članka L. 761-1 codea de justice administrative (Zakonik o upravnim sudovima).

Predmetno društvo tvrdi da cour administrative d'appel de Versailles (Žalbeni upravni sud u Versaillesu):

- nakon što je ukinuo presudu tribunala administratifa (Upravni sud), nije odgovorio na žalbeni razlog koji je istaknulo pred tim sudom, a koji se temelji na primjenjivosti formalnog tumačenja sadržanog u osnovnoj administrativnoj dokumentaciji pod referentnim brojem 5 I-3226 i povrijedio je odredbe članka L. 80 A livrea des procédures fiscales (Zakon o fiskalnim postupcima);
- počinio je pogrešku u pravnoj kvalifikaciji činjenica i povrijedio odredbe codea général des impôts (Opći porezni zakonik) i odredbe članka 24. poreznih ugovora sklopljenih između redom Francuske i Italije, Francuske i Ujedinjene Kraljevine te Francuske i Nizozemske, pri čemu je presudio da iznosi koje je društvo SGAM Banque vratilo svojim klijentima zbog vrijednosnih papira primljenih kao jamstvo za pozajmljene vrijednosne papire koje im je odobrilo ili koje je držalo u okviru postupaka strukturiranja fondova, za izračun gornje granice poreznih kredita na koje to društvo ima pravo u skladu s poreznim ugovorima, čine troškove koji se mogu odbiti od inozemnih dividendi primljenih na temelju tih vrijednosnih papira;
- nije dovoljno obrazložio svoju presudu i iskrivio je sadržaj spisa koji mu je podnesen, pri čemu je istaknuo da je samo osporavao postojanje izravne veze između iznosa koji su ponovno isplaćeni suugovarateljima društva SGAM Banque i stjecanja, zadržavanja ili prijenosa tih vrijednosnih papira;

- nije dovoljno obrazložio svoju presudu i počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je presudio da se odbitkom ponovno isplaćenih iznosa u skladu s ugovorima o pozajmljivanju vrijednosnih papira ili u okviru postupaka strukturiranja fondova za izračun gornje granice poreznih kredita ne povređuje slobodno kretanje kapitala koje je zaštićeno pravom Europske unije.

[*omissis*] ministre de l'action et des comptes publics (ministar za javnu upravu i javno računovodstvo) zahtijeva da se žalba odbije. On tvrdi da žalbeni razlozi koje je istaknulo društvo Soci  t   G  n  rale nisu osnovani.

Uzimajući u obzir preostali sadržaj spisa;

Uzimajući u obzir:

- Ugovor o osnivanju Europske zajednice;
- Ugovor o funkcioniranju Europske unije;
- ugovor sklopljen između vlade Francuske Republike i vlade Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, potpisan 22. svibnja 1968. u Londonu; [**orig. str. 3.**]
- ugovor koji je 16. ožujka 1973. sklopljen između vlade Francuske Republike i vlade Kraljevine Nizozemske o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i imovinu;
- ugovor koji je 5. listopada 1989. sklopljen između vlade Francuske Republike i vlade Talijanske Republike u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja poreza na dohodak i imovinu te sprečavanja izbjegavanja i utaje poreza;
- Opći porezni zakonik i Zakon o fiskalnim postupcima;
- presudu Suda Europskih zajednica C-385/00 od 12. prosinca 2002. (ECLI:EU:C:2002:750);
- presudu Suda Europskih zajednica C-513/04 od 14. studenoga 2006. (ECLI:EU:C:2006:713);
- presudu Suda Europskih zajednica C-194/06 od 20. svibnja 2008. (ECLI:EU:C:2008:289);
- presudu Suda Europske unije C-436/08 i C-437/08 od 10. veljače 2011. (ECLI:EU:C:2011:61);
- presudu Suda Europske unije C-168/11 od 28. veljače 2013. (ECLI:EU:C:2013:117);

- presudu Suda Europske unije C-10/14, C-14/14 i C-17/14 od 17. rujna 2015., (ECLI:EU:C:2015:608);
- presudu Suda Europske unije C-602/17 od 24. listopada 2018. (ECLI:EU:C:2018:856);
- presudu Suda Europske unije C-174/18 od 14. ožujka 2019. (ECLI:EU:C:2019:205);
- odluku Conseil d'Etat (Državno vijeće), koji je odlučivao u postupku br. 357189 od 7. prosinca 2015. (ECLI:FR:CESSR:2015:357189.20151207);
- code de justice administrative (Zakonik o upravnim sporovima);

[omissis] [postupovne napomene]

Uzimajući u obzir sljedeće:

1. U skladu s člankom 39. Općeg poreznog zakonika: „1. *Neto dobit utvrđuje se po odbitku svih troškova [...]*”, U skladu s člankom 209. stavkom 1. prvim podstavkom tog zakonika, u verziji koja se primjenjuje na sporne porezne godine: „*U skladu s odredbama ovog odjeljka, dobit koja podliježe porezu na dobit [orig. str. 4.] određuje se u skladu s pravilima utvrđenim člancima 34. do 45. [...]* i uzimajući u obzir samo dobit ostvarenu u poduzećima koja posluju u Francuskoj kao i dobit koju oporezuje Francuska na temelju međunarodnog ugovora o dvostrukom oporezivanju / [...]”. U skladu s člankom 220. stavkom 1. tog zakonika, u verziji koja se primjenjuje na iste porezne godine: „*a) U skladu s predloženom popratnom dokumentacijom, porez po odbitku na dohotke od kapitala naveden u člancima 108. do 119., 238. septies B i 1678 bis, koje je ostvarilo društvo ili pravna osoba uračunava se u iznos poreza koji plaća na temelju ovog poglavlja. / Međutim, odbitak koji treba utvrditi na toj osnovi ne može biti veći od dijela potonjeg poreza koji odgovara iznosu navedenih dohodaka. / b) Što se tiče dohodaka ostvarenih u inozemstvu iz članaka 120. do 123., uračunava se samo iznos poreznog kredita koji odgovara porezu po odbitku u inozemstvu ili poreznoj olakšici, kako je predviđeno međunarodnim ugovorima / [...]*”.
2. U skladu s člankom 10. ugovora sklopljenog 5. listopada 1989. između Francuske i Italije u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja i sprečavanja izbjegavanja i utaje poreza: „1. *Dividende koje društvo koje je rezident jedne države isplaćuje rezidentu druge države mogu se oporezivati u toj drugoj državi. / 2. Međutim, te se dividende mogu oporezivati i u državi čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende i u skladu sa zakonodavstvom te države [...]*”. U skladu s odredbama članka 24. tog ugovora: „*Dvostruko oporezivanje izbjegava se na sljedeći način: /1. U slučaju Francuske: /a) Dobit i ostali pozitivni dohoci koji su ostvareni u Italiji i koji se u toj državi mogu oporezivati u skladu s odredbama ugovora, mogu se oporezivati i u Francuskoj kada pripadaju rezidentu Francuske. Talijanski porez ne može se odobriti kao odbitak za izračun oporezivog dohotka u Francuskoj. No korisnik ima pravo na porezni kredit koji se uračunava u*

francuski porez u čiju su osnovicu uključeni ti dohoci. Taj porezni kredit odgovara: / - za dohotke iz članaka 10., 11., 12., 16. i 17. [...], iznosu poreza plaćenog u Italiji, u skladu s odredbama tih članaka. Taj kredit u svakom slučaju ne može biti veći od iznosa francuskog poreza koji bi se utvrdio za te dohotke [...]”.

3. U skladu s člankom 9. ugovora sklopljenog 22. svibnja 1968. između Francuske i Ujedinjene Kraljevine u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja i sprečavanja izbjegavanja i utaje poreza, u verziji koja se primjenjuje na sporne porezne godine: *„1. a) Dividende koje društvo koje je rezident Ujedinjene Kraljevine isplaćuje rezidentu Francuske mogu se oporezivati u Francuskoj. / b) Kada rezident Francuske ima pravo na porezni kredit zbog takve dividende na temelju stavka 2. ovog članka, porez se može naplatiti i u Ujedinjenoj Kraljevini [...]. / 2. U skladu s odredbama stavaka 3., 4. i 5. ovog članka, rezident Francuske koji od društva koje je rezident Ujedinjene Kraljevine primi dividende čiji je stvarni korisnik ima pravo, kad je obveznik poreza u Francuskoj zbog tih dividendi, na porezni kredit povezan s tim dividendama, na koji bi fizička osoba koja je rezident Ujedinjene Kraljevine imala pravo da je primila te dividende te na isplatu viška tog poreznog kredita na porez Ujedinjene Kraljevine koji je dužan platiti [...]*”. Na temelju odredbi članka 24. tog ugovora, u verziji koja se primjenjuje na sporne porezne godine: *„Dvostruko oporezivanje dohodaka izbjegava se na sljedeći način: / [...] b) U slučaju Francuske: / [...] ii) Francuska rezidentu Francuske, koji prima dohotke iz članaka 9. i 17. ostvarene i oporezovane u Ujedinjenoj Kraljevini u skladu s odredbama navedenih članaka, odobrava porezni kredit koji odgovara iznosu poreza plaćenog u Ujedinjenoj Kraljevini. Taj porezni kredit, koji ne može biti veći od iznosa francuskog poreza koji se odnosi na gore navedene dohotke, uračunava se u poreze iz članka 1. stavka 1. točke (b) ovog ugovora, u čije su osnovice uključeni ti dohoci [...]*”. **[orig. str. 5.]**
4. U skladu s člankom 10. ugovora sklopljenog 16. ožujka 1973. između Francuske i Nizozemske u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja i sprečavanja izbjegavanja i utaje poreza: *„1. Dividende koje društvo koje je rezident jedne države isplaćuje rezidentu druge države mogu se oporezivati u toj drugoj državi. / 2. Međutim, te se dividende mogu oporezivati u državi čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende i u skladu sa zakonodavstvom te države [...]*”. Na temelju odredbi članka 24. tog ugovora: *„Dogovoreno je da će se dvostruko oporezivanje izbjeći na sljedeći način: / [...] B. - Što se tiče Francuske: / [...] b) Što se tiče dohodaka navedenih u člancima 8., 10., 11., 16. i 17. koji su oporezovani nizozemskim porezom u skladu s odredbama tih članaka, Francuska osobama koje su francuski rezidenti i koje primaju takve dohotke odobrava porezni kredit u iznosu jednakom nizozemskom porezu. / Taj porezni kredit, koji ne može biti veći od iznosa poreza plaćenog u Francuskoj na predmetne dohotke, uračunava se u poreze iz članka 2. stavka 3. točke (b) u čije su osnovice uključeni navedeni dohoci [...]*”.
5. Iz odredbi članka 220. stavka 1. točke (b) Općeg poreznog zakonika navedenih u točki 1. proizlazi da je uračunavanje u porez, koji treba platiti u Francuskoj,

poreza po odbitku plaćenog u inozemstvu zbog dohodaka ostvarenih u inozemstvu na koje se upućuje u toj odredbi, ograničeno na iznos poreznog kredita koji odgovara tom porezu po odbitku kako je predviđen međunarodnim poreznim ugovorima. U slučaju da se poreznim ugovorom sklopljenim između Francuske i druge države u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja predviđa, kao što se to predviđa ugovorima koji su navedeni u točkama 2. do 4., da, kada društvo koje plaća porez na dobit u Francuskoj prima dividende od društva koje je rezident druge države koje u toj državi podliježu oporezivanju po odbitku, Francuska ima ovlast naplatiti prvom društvu porez na te dividende, ali da to društvo ima pravo na porezni kredit koji se uračunava u porez na dobit, a da pritom ipak taj porezni kredit ne može biti veći od iznosa francuskog poreza koji odgovara tim dohocima, taj maksimalan iznos treba odrediti, ako ne postoje nikakve protivne odredbe u poreznom ugovoru, primjenjivanjem svih odredbi Općeg poreznog zakonika o porezu na dobit, uključujući odredbe iz članka 39. koje se primjenjuju na porez na dobit na temelju članka 209., odnosno odbijanjem od iznosa isplaćenih dividendi, prije poreza po odbitku, osim ako to nije isključeno posebnim odredbama, opravdanih troškova, koji su nastali samo zbog stjecanja, zadržavanja ili prijenosa vrijednosnih papira na temelju kojih su primljene dividende, a koji su izravno povezani s tim primanjem i čija posljedica nije povećanje imovine.

6. Iz sadržaja spisa podnesenog cour administrative d'appelu de Versailles (Žalbeni upravni sud u Versaillesu) proizlazi da je društvo Société Générale Asset Management (SGAM) Banque 2004. i 2005., s jedne strane, izvršilo transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira i, s druge strane, transakcije strukturiranja fondova. Transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira obuhvaćaju prijenos vrijednosnih papira koji izvršava zajmoprimac, kojima se jamči za vrijednosne papire koje je pozajmilo društvo SGAM Banque, čiji je postalo privremeni vlasnik. Člankom 6. točkom (G) podtočkom i. takozvanog standardnog ugovora OSLA (Overseas Securities Lender's Agreement) koji je sklopljen između društva SGAM Banque i njegovih suugovaratelja predviđalo se da je društvo SGAM Banque u načelu dužno vratiti vrijednosne papire istovjetne onima koji su dani kao jamstvo kako bi to društvo i njegovi suugovaratelji imali pravo na isplatu dividendi od tih vrijednosnih papira. Člankom 6. točkom (G) podtočkom ii. također se određivalo da, ako se ne izvrši povrat vrijednosnih papira koji zajmoprimcu omogućuju da primi dividende, društvo SGAM Banque potonjem zajmoprimcu treba platiti novčani iznos ili mu predati robu u vrijednosti koja je jednaka iznosu tih dividenda. Transakcije strukturiranja fondova osobito su se sastojale od toga da društvo SGAM Banque upravlja **[orig. str. 6.]** dioničkim indeksima koji odgovaraju profilima upravljanja koje su utvrdili njegovi suugovaratelji. U tom okviru, društvo SGAM Banque primalo je dividende od vrijednosnih papira koji ulaze u sastav dioničkih indeksa, koje je steklo, ali bilo je dužno, na temelju uspjeha koji su ostvarili njegovi suugovaratelji, ponovno im isplatiti iznos koji odgovara iznosu primljenih dividendi kao i povećanju vrijednosti vrijednosnih papira. Zauzvrat su suugovaratelji isplatili društvu SGAM Banque fiksnu naknadu za upravljanje dioničkim indeksom.

7. U okviru tih dviju vrsta transakcija društvo SGAM Banque primilo je, u pogledu vrijednosnih papira društava rezidentnih u Italiji, Ujedinjenoj Kraljevini i Nizozemskoj, dividende umanjene za porez po odbitku isplaćene u tim trima državama. Nakon računovodstvenog nadzora društva SGAM Banque, porezna uprava dovela je u pitanje uračunavanje u iznos poreza na dobit, koji treba platiti na temelju poslovnih godina koje su završile 2004. i 2005., dijela poreznih kredita koji odgovara tim porezima po odbitku koje je društvo uračunalo u porez na dobit koji je dužno platiti u Francuskoj. [omissis] [ponavljanje opisa postupka sa stranice 1.]
8. Društvo Société Générale tvrdi da je sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je odbio žalbeni razlog koji se temelji na tome da je primjena pravila navedenih u točki 5. dovela do povrede slobode kretanja kapitala koja je zaštićena pravom Unije. Tvrdi da su transakcije koje se odnose na vrijednosne papire inozemnih društava koje su izvršila društva koja plaćaju porez na dobit u Francuskoj u nepovoljnijem položaju u odnosu na transakcije koje se odnose na vrijednosne papire francuskih društava zbog toga što način izračuna gornje granice poreznih kredita čija se dodjela predviđa poreznim ugovorima koje su sklopile, s jedne strane, Francuska u svrhu uklanjanja dvostrukog oporezivanja dividendi koje proizlazi iz njihova oporezivanja i, s druge strane, država podrijetla dividendi, omogućuje samo nedostatno uračunavanje poreza koji se naplaćuje u državi podrijetla u francuski porez na dobit. U tom se pogledu poziva na presude Suda od 17. rujna 2015., Miljoen, X i Société Générale, C-10/14, C-14/14 i C-17/14 i od 28. veljače 2013. Beker, C-168/11.
9. Conseil d'Etat (Državno vijeće) napominje da je cilj pravila navedenih u točki 5. nadoknaditi nepogodnost koja može proizaći iz usporednog izvršavanja poreznih nadležnosti koje imaju različite države članice i da se, kako bi se provelo to nadoknađivanje, gornja granica uračunavanja računa tako da se na inozemne dividende koje podliježu porezu po odbitku primijene opće odredbe Općeg poreznog zakonika, s obzirom na to da se troškovi koji se odbijaju od iznosa tih dividendi prije poreza na dobit također odbijaju radi utvrđivanja osnovice poreza na dobit koji treba platiti u Francuskoj. Ta pravila odražavaju obvezu koju je Francuska prihvatila da se odrekne, po potrebi u potpunosti, primanja poreznih prihoda koje je ostvarivala oporezivanjem porezom na dobit inozemnih dividendi. Conseil d'Etat (Državno vijeće) ističe da uračunavanje poreznog kredita većeg od onog koji proizlazi iz primjene tih pravila može dovesti ne samo do takvog odricanja, nego i do toga da Francuska u potpunosti ili djelomično snosi troškove poreza koji na te dividende naplaćuje država njihova podrijetla. **[orig. str. 7.]**
10. Iz sudske prakse Suda Europske unije proizlazi da u nedostatku mjera ujednačavanja ili usklađivanja koje donosi Unija, države članice ostaju nadležne odrediti, sporazumno ili jednostrano, kriterije raspodjele svoje ovlasti za oporezivanje i da očuvanje te raspodjele predstavlja legitimni cilj koji je Sud priznao (presuda od 17. rujna 2015., Miljoen, X i Société Générale C-10/14, C-14/14 i C-17/14, t. 76.). Konkretno, pravom Unije, u njegovu sadašnjem stanju, ne propisuju se opća načela za raspodjelu nadležnosti između država članica u vezi s

izbjegavanjem dvostrukog oporezivanja unutar Unije. Stoga činjenica da država članica podrijetla dividendi i država članica rezidentnosti dioničara koji ih prima obje mogu naplatiti porez na te dividende, ne podrazumijeva da je država članica rezidentnosti dužna, na temelju prava Unije, spriječiti nepogodnosti koje mogu proizaći iz izvršavanja tako podijeljene nadležnosti obje države članice (presuda velikog vijeća od 14. studenoga 2006., Kerckhaert i Morres, C-513/04, t. 22.; presuda od 10. veljače 2011., Haribo Lakritzten Hans Riegel i Österreichische Salinen, C-436/08 i C-437/08, t. 170.). Međutim, što se tiče izvršavanja njihove ovlasti oporezivanja raspodijeljene po potrebi u okviru dvostranih ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, države članice dužne su postupati prema pravilima Unije (presuda od 12. prosinca 2002., de Groot, C-385/00, t. 94.; presuda od 28. veljače 2013., Beker, C-168/11, t. 34.; presuda od 14. ožujka 2019., Jacob i Lennertz, C-174/18, t. 25.). Konkretnije, iako se pravom Unije državi članici ne nalaže da nadoknadi nepogodnost koja je posljedica lančanog oporezivanja koje proizlazi iz usporednog izvršavanja poreznih nadležnosti koje imaju različite države članice, na država članica koja je odlučila predvidjeti takvu nadoknadu je dužna tu mogućnost koristiti u skladu s pravom Unije (presuda velikog vijeća od 20. svibnja 2008., Orange European Smallcap Fund, C-194/06, t. 47.). Međutim, s obzirom na to da je cilj ugovora o sprečavanju dvostrukog oporezivanja izbjegavanje da se isti dohodak oporezuje u svakoj od dviju ugovornih strana, a ne jamstvo da oporezivanje kojem je podvrgnut porezni obveznik u jednoj ugovornoj strani ne bude veće od onoga kojemu bi bio podvrgnut u drugoj ugovornoj strani, nepovoljan porezni tretman, koji proizlazi iz podjele nadležnosti oporezivanja između dvije države članice, jedne države članice kao države boravišta poreznog obveznika i druge države članice kao države izvora predmetnih prihoda, i razlika koja postoji među poreznim sustavima tih dviju država, ne mogu se smatrati diskriminacijom ili razlikom u postupanju koja je zabranjena (presuda od 24. listopada 2018., Sauvage i Lejeune, C-602/17, t. 28.).

11. Budući da ne postoji sudska praksa Suda Europske unije o margini prosudbe prepuštenoj državama članicama kada donose mehanizam uklanjanja dvostrukog oporezivanja koji se primjenjuje u slučaju isplate društvu koje je rezident države članice dividendi koje potječu iz druge države, koji se temelji na dodjeli poreznog kredita tom društvu koji se, u visini iznosa odgovarajućeg poreza u njegovoj državi rezidentnosti, može uračunati u te dividende, odgovor na žalbeni razlog koji je istaknulo društvo Société Générale ovisi o odgovoru na to podrazumijeva li, s obzirom na članak 56. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, koji je postao članak 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, činjenica da se na temelju primjene pravila navedenih u točki 5., u svrhu nadoknade dvostrukog oporezivanja dividendi koje je društvu koje plaća porez na dobit u državi članici čiji je rezident isplatilo društvo koje je rezident druge države i koje, zbog toga što ta država izvršava svoju poreznu nadležnost, podliježe porezu po odbitku, može dopustiti postojanje nepogodnosti na štetu transakcija koje se odnose na vrijednosne papire inozemnih društava koje su izvršile društva koja plaćaju porez na dobit u **[orig. str. 8.]** prvoj državi, da ta država, kada je odlučeno da se nadoknadi dvostruko oporezivanje, ide dalje od toga da se odrekne primanja

poreznih prihoda koje ostvaruje iz naplaćivanja poreza na dobit na predmetne dividende?

12. Ovo je pitanje odlučujuće za rješavanje spora o kojem treba odlučiti Conseil d'Etat (Državno vijeće) i predstavlja ozbiljnu poteškoću tumačenja. Nadalje, valja pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i, sve dok ne donese odluku, prekinuti postupak povodom žalbe društva Sociétés Générale.

ODLUČUJE:

Članak 1.: Postupak povodom žalbe koju je podnijelo društvo Sociétés Générale prekida se sve dok Sud Europske unije ne odluči o sljedećem pitanju: s obzirom na članak 56. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, koji je postao članak 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, podrazumijeva li činjenica da se na temelju primjene pravila navedenih u točki 5. ove odluke, u svrhu nadoknade dvostrukog oporezivanja dividendi koje je društvu koje plaća porez na dobit u državi članici čiji je rezident isplatilo društvo koje je rezident druge države i koje, zbog toga što ta država izvršava svoju poreznu nadležnost, podliježe porezu po odbitku, može dopustiti postojanje nepogodnosti na štetu transakcija koje se odnose na vrijednosne papire inozemnih društava koje su izvršila društva koja plaćaju porez na dobit u prvoj državi, da ta država, kada je odlučeno da se nadoknadi dvostruko oporezivanje, ide dalje od samog odricanja od primanja poreznih prihoda koje bi ostvarila naplaćivanjem poreza na dobit na predmetne dividende?

Članak 2.: Ova odluka dostavit će se društvu Sociétés Générale, ministru za javnu upravu i javno račune i tajniku Suda Europske unije.

Njezina preslika uputit će se predsjedniku vlade i glavnom tajniku Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj. **[orig. str. 9.]**

[omissis] [informacije o vijećanju]

[omissis] 24. travnja 2019.

[omissis]

[omissis] [potpisi] [omissis] [nalog za izvršenje odluke]

[omissis]